

сърна! Куршумъ не може те стигна.

Ангелъ Кънчевъ бѣ извадилъ бележника си и чертаеше плана на Троянъ и околността.

А надъ тѣхъ, върху синьото българско небе грѣеше слънце, обливаше съ разтопено злато върховетъ на Балкана и освѣтляваше юнашкия пѣть на орлитѣ.

Свѣтлозаръ Димитровъ

ТОПЪЛЪ ВѢТЪРЪ

Викна дѣдо презъ стобора:
— Леле хора, млади хора!
Вижте тоя топълъ вѣтъръ:
дето мине и повѣй, —
зеленѣятъ се полята
и гората зеленѣй!

Леле хора, млади хора,
разорете тлъста ърань —
буйно жито да поникне!
Па да гръмне тукъ смѣха —
гайда булкитѣ да викне
и момитѣ, ха-ха-ха!

Чу го баба, па извика:
— Леле младостъ бѣлолика,
що ми се не върнешъ ти!
Да ми рипне сърдчицето
и дълбоко изъ полето
моя смѣхъ да затрепти!

Леле, старо остарѣло,
да ти е лицето бѣло
и снагата тънка, вита, —
ще ми чуешъ ти смѣха,
като викна срѣдъ момитѣ:
вижъ ме, старо — ха-ха-ха!...

Славчо Красински